

## کاغذ حاصلخیز

نمایشگاه گروهی

الهام پورخانی، ترلان تبار، هما حسینیان، مهدیه کواکب پناه،

یاسمن مشاری، آدنا میرزاخانین، نازگل نیری،

شادی یثربی

۳ مرداد - ۷ شهریور

در نمایشگاه گروهی «کاغذ حاصلخیز» آثار هشت هنرمند جوان قابل مشاهده است: الهام پورخانی، ترلان تبار، هما حسینیان، مهدیه کواکب پناه، یاسمین مشاری، آدنا میرزاخانین، نازگل نیری و شادی یثربی. متریبال اصلی آثار این هنرمندان کاغذ است، کاغذ به عنوان بستری پذیرا و عنصر اولیه تمام این آثار است. برخورد متفاوتی که هر هنرمند با این عنصر دارد در روند خلق اثر بسیار تاثیرگذار است. کاغذ عنصری محوری است که می توان از آن به عنوان بستری برای کنشگری بهره برد، در عین حال خود این عنصر واکنش های متفاوتی بنا بر برخوردی که با آن می شود ارائه می دهد. آثار این هنرمندان را می توان از دو دیدگاه نگاه کرد؛ هنرمندانی که کاغذ را به عنوان بستری برای نشان دادن کنش به آن انتخاب کرده اند و هنرمندانی که کاغذ را به مثابه عنصری در نظر گرفته اند که خود در خلال برخورد هنرمند با آن واکنش هایی نشان می دهد. این هنرمندان به استفاده از قابلیت های این متریبال ساده می پردازند. الهام پورخانی نگاه ویژه ای به نگارگری ایرانی دارد، او با استفاده از نگاره های قدیمی و قرار دادنشان در فضایی که خلق کرده است به از آن خودسازی نگاره ها پرداخته است. پورخانی در همان چارچوب های نقاشی ایرانی آثارش را خلق می کند اما با استفاده از عناصری تازه آن ها را همراه و همسو با زندگی امروزمان می کند. هنرمند نوعی بی نظمی را همزمان با داشتن نظم به مخاطبانش نشان می دهد. روایتگری و وابستگی آثارش به متن باعث می شود تا به جستجو و کنکاش در این آثار بپردازیم.

ترلان تبار در آثارش داستانی واحد را به تصویر نمی کشد، او به دنبال پیدا کردن تکه تکه هایی از خاطرات و کنار هم قرار دادن آن ها است. پیکسل های رنگی که در این آثار بیشتر به سمت خاکستری ها متمایل شده اند، در پی یادآوری خاطراتی هستند که از دست رفته اند. زوال و اضمحلالی که در این تصاویر مخدوش و نیمه کاره وجود دارد باعث می شود در این کلاژ خاطره ها گرفتار شویم.

هما حسینیان هنرمندی است که در آثارش با دیدگاهی رمانتیک به ستایش طبیعت می پردازد. او گستره ای را به نمایش می گذارد که در آن انسان و طبیعت در هم تنیده شده اند. حسینیان به چیدمان درختان و فیگورها در آثارش می پردازد و سعی دارد این همزیستی بی سر و صدا را در طراحی نقاشی هایش به تصویر بکشد. هنرمند فریبندگی رنگ را از کار دریغ می کند و با ایجاد سایه روشن ها مخاطب را با صحنه هایی مرموز از طبیعت تنها می گذارد.

مهدیه کواکب پناه با الهام از طبیعت آثاری متشکل از دوتایی ها خلق می کند، هنرمند فضایی را به تصویر می کشد که هست و نیست. وجود تاریکی مطلق و نامطلق است که این آثار را با عدم قطعیت مواجه کرده است. با اینکه این نقاشی ها سیاه دیده می شوند اما از لایه های رنگی زیادی تشکیل شده اند و دخالت هنرمند در فرایند دیده شدن یا نشدن، نقاشی را به چالش می کشد. کواکب پناه فرمی را نمایش می دهد گرفتار در چرخه ای ابدی، فرمی در حال فرو ریختن که دوباره از دل همان بستر رشد می کند.

یاسمین مشاری خاطرات دو جغرافیای متفاوت را به هم پیوند می‌دهد. هنرمند در میان خاطرات شخصی گمشده‌اش به دنبال قطعاتی گشته و با پیوند دادنشان به یکدیگر سعی در پیوند دادن دو دنیایی دارد که درون هر دو زندگی کرده است. مشاری رد پای این خاطرات را در ذهن و آثارش امتداد می‌بخشد. رنگ‌های فریبنده و عناصری که گاهی به نظر می‌رسد به اشتباه گمشده و یا به جا مانده‌اند همگی در کنار هم هویتی واحد را در این آثار شکل داده است.

آدنا میرزاخانیان در کلاژهایش فضاهایی شلوغ و دارای تعلیق را به تصویر کشیده است. هنرمند با استفاده از متریالی که تولید انبوه شده مخاطب را به کشف و جست‌وجو درون لایه لایه‌های اثر هدایت می‌کند. او با کاستن و افزودن این دور انداختنی‌ها پس از طی فرایندی طولانی، از متریال‌های پیدا شده مدیومی تازه می‌سازد.

نازگل نیری از قواعد منطقی و محتوایی معمول فاصله می‌گیرد و به جست و جویی شهودی و خودشناسانه در آثارش می‌پردازد. هنرمند با صفحه‌ی سفید مواجه می‌شود و به جریان سیال ذهن اجازه بروز می‌دهد. در این آثار جریان فرم و انتزاع باعث می‌شود اثر بیشتر از هر چیز فرایندی و غیر نمادین باشد، این فرایند بسیار متریالیستی و ماده‌گرایانه است. کند و کاو شخصی‌ای و درونی که در کارهای نیری وجود دارد به سمت شهود و معرفت شناختی رفته است.

شادی یتربی هنرمندی فرایند محور است که آثارش بر اساس فرایند ماده شکل می‌گیرند. او آثارش را از انباشت ماده‌هایی پیدا شده (Found object) در میان بازیافتی‌ها و دور ریزها می‌سازد. هنرمند با جمع‌آوری و جابجایی این متریال و اضافه کردن کلاژ، رنگ و عناصری خطی به آنها سعی می‌کند از دل ماده، فرم استخراج کند. پایه و بستر اصلی این آثار متریالی بی‌ارزش است که با افزودن رنگ به آنها واکنش‌هایی را از متریال‌ش دریافت می‌کند.

-مهسا پرویزی

## **Fertile Paper**

### Group Exhibition

Homa Hosseinain, Mahdieh Kvakabpanah, Adena Mirzakhania, Yasmin Moshari,  
Nazgol Nayeri, Elham Pourkhani, Tarlan Tabar, Shadi Yasrebi

July 17-August 28

In “Fertile Paper” group exhibition you can see the works of eight young artists in this exhibition: Elham Pourkhani, Tarlan Tabar, Homa Hosseinian, Mahdieh Kavakebpanah, Yasmin Moshari, Adena Mirzakhania, Nazgol Nayeri, and Shadi Yasrebi. The main material these artists use is paper. Paper being a pliable platform, is the basic and accessible element of all of these works. How each artist approaches this material influences the process of creation. Paper is the pivotal material that can be used as a platform for different courses of action, while at the same time the material itself can give off different reactions depending on how it’s approached. The works in this show can be viewed from two perspectives, first is artworks in which the artist has chosen the paper as a platform to act upon, and second, the artworks in which the artist has looked at the paper as a material that reacted to them as they interacted with it. These artists have used the abilities of this simple material.

Elham Pourkhani looks at Persian miniature art with a special lens. By using ancient miniatures and putting them in a context of her own, she appropriates them. Pourkhani creates her work in the same structure as Persian paintings, but by using new elements she directs them towards our current lifestyle. The artist shows the viewers a kind of disorder while still maintaining order. Her art being narrative and dependent on the text prompts us to search and explore in these works.

Tarlan Tabar, in her artworks does not paint the picture of a singular story, rather she seeks to find the fragments of memories and putting them together. The colorful pixels that are hinting towards grey in these works represent memories that are long gone. The deterioration and vanishing that is present in these distorted and half-finished pictures, entangles us in this collage of memories.

Homa Hosseinian is an artist that praises nature with a romantic eye in her works. She displays a scenery in which man and nature are intertwined. Hosseinian places trees and figures in her works and makes an effort to bring to picture this silent coexistence through her paintings. The artist withholds the deception of colors by the use of the Chiaroscuro technique and leaves the audience with mysterious scenes from nature.

Mahdieh Kavakebpanah makes works consisting of dualities, inspired by nature. The artist depicts a scenery that exists and not exists at the same time. The existence of absolute and non-absolute darkness gives her art a kind of uncertainty. Even though these paintings might look black but they're constituted of many layers of colors, and how the artist manipulates the process so it could be seen and not be seen, challenges the painting itself. Kavakebpanah shows a form that is stuck in an endless loop, a collapsing form that rises again from the same ground.

Yasmin Moshari conjoins the memories of two different geographies. The artist is seeking fragments in her own lost, personal memories and by linking them together, she tries to link two worlds, in both of which she has lived. Moshari extends the footprints of these memories in her mind and works. Deceptive colors and elements that at times seem lost or forgotten by accident, all in all, give her works a singular identity.

Adena Mirzakhania in her collages depicts exuberant sceneries full of suspense. By using mass-produced material, the artist prompts the user to search and explore the different layers of her work. By removing and adding these disposable junks, after a long process she creates a new medium out of the found materials.

Nazgol Nayeri distances herself from the usual logical and contextual rules and goes on an intuitive and self-exploring search in her works. The artist confronts a white piece of paper and allows the stream of consciousness to flow. The flow of form and abstraction make these works a process and non-symbolic effort more than anything, a very materialist and hedonistic process. the self-exploration that is present in Nayeri's artworks is directed towards intuition and epistemology.

Shadi Yasrebi is a process-oriented artist whose artworks are made based on the process that matter goes through. She creates her works from heaps of found objects amid throwaways and recyclables. By collecting and relocating these materials and adding collage, color, and linear elements, the artist tries to extract form from matter. The main basis and platform for these artworks are worthless material that shows reactions by adding color.

-Mahsa Parvizi